

[Hans Nielsen.]

til stadig lavere Priser, og at de som Følge deraf sikkert ogsaa har Muligheder for i det kommende Aar at kunne producere Færdigvarer til en saa billig Pris, at de ikke alene kan konkurrere paa det hjemlige Marked, men ogsaa er i Stand til at konkurrere med de andre Lande i Kampen om Markederne.

Men der er jo desværre ogsaa et Tegn ved Aarsoppgørelsen, som man maa notere med Beklagelse, og det er den stadig voksende Import af færdige Varer. Jeg er ganske enig med den højtærede Statsminister i hans Udtalelser om vore Forpligtelser til at støtte det nationale Arbejde, men Tallene for Importen fortæller jo stadig væk, at Færdigvare-Importen er stigende, ogsaa i det sidste Aar. Dette gælder specielt Manufakturvarer, baade Metervarer og færdige Varer, og Skotøj. Indførselen af Skotøj har været stigende, til Trods for at vi nu har Fabrikker, som er fuldstændig moderniserede, som producerer nøjagtig lige saa billigt som Udlandet, og hvis Varer er bedre end dem, man faar fra Udlandet; men naar det drejer sig om saadanne Varer som Sko og Støvler og Klæder, har Publikum en mærkelig Forkærlighed for at vælge udenlandske Varer i Stedet for danske.

Vor Import af færdige Varer, altsaa Skotøj og Manufakturvarer, løber sikkert op til godt og vel et Par Hundrede Millioner Kroner, og der vilde kunne beskæftiges mange Tusinde danske Arbejdere og derigennem skaffes Brød til endnu mange flere Tusinde danske Mennesker, hvis Befolkningen havde den rette Forstaaelse af, hvor nødvendigt det er at støtte dansk Arbejde.

Det blev under Finanslovdebatten i Efteraaret stærkt bebrejdet mig, at jeg havde set for lyst paa Situationen, og jeg har senere maattet høre adskilligt ondt fra flere Venstretalere i den Anledning. Jeg vil derfor ved denne Lejlighed citere Udtalelser, som i nogen Grad støtter min Opfattelse, og skal med Formandens Tilladelse læse op af Bladet „Børsen“, som ingen kan mistænke for at være særdeles venlig stemt overfor en socialdemokratisk Opfattelse. „Børsen“ skriver:

„Ingen kan være blind for, at Erhvervslivet har adskillige Vanskeligheder at kæmpe med, men det kan jo heller ikke nægtes, at man herhjemme stadig er tilbøjelig til at male Fanden paa Væggen, hvad der i alle Tilfælde ikke tjener til at hæve Humøret, tværtimod!“

Jeg synes, det er ganske forstandige Udtalelser af „Børsen“. Al den megen Tale,

som vi nu hører om Krisen og alle de Vanskeligheder, der ligger i Vejen for os ud i Fremtiden, er kun egnet til at nedslaa Humøret og berøve Folk Lysten til at købe noget og gøre Bestillinger — men det er maaske ogsaa, naar det kommer til Stykket, Hensigten; det er vel Hensigten at bidrage til at lamme Erhvervslivet saa meget, som det lader sig gøre, da man derigennem tror at kunne svække Regeringen. Jeg tror, det er en meget uforsvarlig og uforstandig Politik, og jeg tror ikke, at de, der driver en saadan Politik, vil faa nogen Fordel deraf.

Hvad Kriesituationen angaar, vil jeg gerne, inden jeg slutter, citere et Par Ord af en Mand, som dog nyder betydelig Anseelse fra alle Sider, nemlig Direktør Olesen. Direktør Olesen skriver i nogle Nytaarsbetragtninger følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse:

„... men paa længere Sigt er jeg for mit Vedkommende ikke Pessimist. Konjunkturbølgerne skifter, snart er vi lidt højere til Vejrs, snart lidt dybere nede; men i Opgangstider som i Nedgangstider er og bliver Danmark alligevel et godt, lille Land med frugtbar Muld og med en Befolkning, der baade kan tænke og arbejde. Velplejet og velplaceret er vort Land, og vi har efterhaanden lært at bruge det godt.“

Jeg tror, at disse forstandige Ord af en stor næringsdrivende fortjener at føres frem ved denne Lejlighed, for efter min Opfattelse er det saa inderligt rigtigt, hvad Direktør Olesen siger her, at den danske Befolkning er en Befolkning, der baade kan tænke og arbejde. Jeg kender mange Arbejdsgivere, der erkender, at der i de senere Aar har været arbejdet aldeles fortræffeligt i de danske Virksomheder. Lige saa sikkert er det ogsaa, at mange Arbejdsgivere i disse Aar har søgt at forberede sig til, at der kunde komme vanskelige Tider, og jeg føler mig overbevist om, at for saa vidt der stadig kan bevares et forstandigt Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere her i Landet, vil det ogsaa være muligt at komme ud over disse Vanskeligheder.

Men her forekommer det mig rigtigt nok, at Besindelsen i Øjeblikket har taget Udgangsbillet hos de Herrer Arbejdsgivere, da de begyndte i Jernindustrien med at opsigte de gældende Overenskomster. Det var efter min Formening et meget uhyggeligt Skridt, som blev taget af Arbejdsgiverne ved denne Lejlighed, og hvis der er nogen